

מפטר פלוטקין
האולטימטום הכריע

נפש. המיוזיק-הוליס, שהיו בשעתם המקור הראשי לפזמונים הפופולריים שהופצו תוך ימים אחדים על פני הארץ כולה, לא יכלו ללמוד בהתחרות עם הבידור ההמוני החדש והזול.

רבים מהם הפכו לאולמות קולנוע. מעטים הפכו למוסדות אופרה, תיאטרון ומוסיקה רציניים יותר, כמו הסאדלריס וואלט הבריטי, שעלה ממיוזיק-הול למעמד של אחד מתיאטרוני הבאלט החשובים ביותר בעולם. מעטים עוד יותר — כמו הפאלאדיום הלונדוני או האולימפיה הפריסאי — נשארו ב' חוקת מיוזיק-הוליס עד עצם היום הזה.

בזמן אוהבות אותה. לפני עשר שנים היתה תוכנית מסוג זה של אולימפיה נודת חלק בישראל כשלון חרוץ. כיום נוצר כבר קהל המוכן ליהנות מתעלולי שלישית ה' אקרובטים הקומיים ווארן, דיבאין וספארקס, המקפצים על חבל ביניים וברגלים גם יחד, או משלישית הגברים בני אולימפיה, המאפרים את כל גופם שרירי והעירום בגוף ברונזה והבהב, ומציגים בעזרתו פסלים חיים של אקרובטיקה מסוגננת.

מעניינים יותר זמרי התוכנית: זוסלין זוסיה הצעירה, בעלת תסרוקת אלא-פרנסר אוסאגאן, המופיעה כשהיא לבושה בסאט ראפן שחור, ללא חולצה תחתיה, כשצלב עטור אבנייה מתנדנד על צווארה, ושרה בקול נמוך להפתיע, תוך כדי כבייה משכ' נעת יותר מזו של גיגי ריי.

לגבי הזמר זיק פילס, טוענת התוכנית, כי "לא נפריו אם נאמר כי אין בצדפת כו' לה נערה בין גיל 16 לגיל 50 שאינה או לא היתה מאוהבת ביום מן הימים בויק פילס". מראה גופו העלגלג ופניו החלקלקים מעוררים את החשד כי אי-שם, בכפרים נידחים ביותר, אפשר לגלות כמה נערות שאינן (או לא היו) מאוהבות בו והתוכנית מפריזה בכל זאת, למרות הבטחתה להימנע מכך. אי-על-פיכך, זהו זמר קברט היודע להגיש פזמון ממולח בנוסח הנכון, בייחוד כשהוא טוען כי "לכל דבר מקומו שלו — הדג במים, התכלת בשמים, ואת, גברתי — על ברכי!".

שלוש האחיות פיטרס, מסמר הערב, הן נשמר כמנה אחרונה, כובדן לא תמיד מונח במקומו: הן מקפצות, מפזזות ומרטטות, אך למרות זאת הן טובות בעיקר כשהן שרות ספיריטואליס מקוריים או את שיריו הישנים והטובים של ג'ורג' גרשווין, ולא דהקא בחידושים האחרונים של צ'אצ'א-צ'א רוקינג-רול.

כדאי להזכיר בסיכום עובדה היסטורית מורית: המיוזיק-הול נוצר כמסדר הדיקא בימי השלטון הפורטיגי, באמצע המאה ה-17, בבריסניה. הפורטיגים החמירו עם עצמם עד כדי כך, שהחליטו להוציא מן הכנסיות את העוגנים, כדי לנקות את עבודת האלוהים מחטא האהונה למוסיקה נעימה. לזכרה זאת נוצלה על ידי בעלי המסבאות, שמיהרו לר' כוש בזול את העוגנים המשומשים ולהציבם לתפקידם החדש.

נדמה, כי בישראל מצב המוסיקול או לימפיה ייבוא האמנים האחר מאותו סוג תפקיד דומה: פירוק אטי אך נוקב ביותר של היכלי-הקודש התיאטרוניים הרציניים הישראליים, למכירת שאריותיהם בזול ל' טיפוח אמנות-הייבוא הקלה. אין זה תהליך משמח ביותר בשנת העשור לישראל.

אמנות

תיאטרון

א-א-א

באחד מימי השבוע שעבר, כאשר כבר היה נדמה לשחקני התיאטרון הקאמרי כי אין יותר שום מוצא מן המיצר אליו נקלע התיאטרון, ביקרה משלחת קטנה את יוסף (פפ"ו) מילוא בדירתו. "פפ"ו" אמרו לו השחקנים אברהם חלפי ויוסף ידן, "באנו לומר לך א-א-א, או אנתו או אתה...". הברירה שחלפי וידן הציגו בפני פפ"ו, היתה פשוטה: בידם נמצאה אותה שעה רשימה ארוכה של שחקנים חתיקים, ש' הביעו את רצונם לעזוב את התיאטרון אם פפ"ו יצחק קדישזון, המנהל האדמיניס' טראטיבי, לא יפנו ללא תנאי את מקומותיהם בהנהלה.

פפ"ו וקדישזון לא רצו לחתור על נקלה. אמנם הסכימו להחליף את הנהלה הישנה באחרת ולחתור על מקומם הלהכה, אך ל' מעשה, רצו להמשיך ולהחזיק בכוח ההכ' רעה.

שוב מבראשית. אך מול האולטימטום החזק, הבין גם פפ"ו שהפעם יהיה עליו להכנע. למחרת בערב קיבלו מערכות ה' עתונים הודעה קצרה אך ברורה: גרשון פלוטקין, יוסף ידן ואורנה פורת נבחרו להנהלת התיאטרון. מילוא וקדישזון פרשו מתפקידיהם, עזבו את הנהלת התיאטרון. הנהלה החדשה, מלאת מרץ ורצון טוב, נכנסה לפעולה. פגישות תכופות נערכו בו או אחר זו עם שר האוצר, אנשי ציבור ופקידים בכירים. התוכנית להקמת אולם התיאטרון החדש בפסג' פילץ בתל-אביב, הוצאו מקרן זחית. המשאומתן לחיסול אר' למ מוגרבי ומכירת אולם נאמני, חודשו. לגבי עבודת השחקנים היתה להופעת הנהלה החדשה משמעות חשובה: התורות על המלניורית, קומדיה שיוצרת רבת מש' תתפיים אשר פפו החל בכמויה, הופסקו מידי. "אין לנו יכולת לעמוד בהשקעה כזו, בזמן כזה", הסבירו פלוטקין ופורת באסי' פת-השחקנים.

"הרגשנו כאילו אנו עומדים שוב מ' בראשית", אמר אחד השחקנים החתיקים שיצא מן האסיפה. "עכשיו וזה באמת ההזדמנות האחרונה הניתנת לתיאטרון."

בידור

הקול קול אוסיקול

מוסיקול אוסיקול (מוצג עלידי ברוננו קוסטרקט וגיורא גודיק) הוא ההמשך הטבעי והבלתי-נמנע לקרס מדראג, שכן נגזר כנראה על הבמה הישראלית להסתפק בשנת העשור בשלושת הק' קולנוע, קרקס, קברט, אולימפיה בא להשלים את השלישיה בעזרת שלושה צחחות של רוקינג-קומי' קאיים-אקרובטים, שני זמרים ושלוש כושיות. לאלה מצטרפים כמה משרידי התיאטרון הקאמרי: שושנה שני המתאמצת להיות קונ' פרנטייה בלי כל יכולת לכך, ורביעיית מועדון התיאטרון המשמיעה בחן רב כמה מפיומניה הישנים-נושנים.

רייקה על השמיים. המיוזיק-הול הוא צחתי-בידור שפרח ושיגשג, בעיקר באנגליה ובצרפת, במאה ה-18.

ברירות אירופה הוקמו האולמות המפ"ו ארים ביותר למטרה זאת וקושרו במיטב הפאר. הקנטרברי הול, מן המפורסמים ש' במיוזיק-הוליס של הזמן ההוא, זכה למשל לפירסום אנדי כאשר כיסה את רצפתו ב' שטיח פרסי ענק שעלה (בכסף הטוב של 1867) 1100 ל"ש. כאשר העירו למנהל כי פשוטי העם יהססו לדרוך על השטיח המפואר בנעליהם הנסות, הכריז בגודל לב: "אני מומין את הקהל לבוא ולירוק על השטיח!".

אפילו המונח "כוכבים", שהפך לעצם מ' עצמותיו של הקולנוע, לא נולד, כפי ש' נוהגים לחשוב בטעות, יחד עם מסך הכסף. לידתו היתה באותם המיוזיק-הוליס, אשר שילמו לא פעם משכורות אגדיות לחיבבי' הקהל, משכורות שעלו על הכנסותיהם של שרדי ממשלה. אין פלא, איפוא, ששחקנים נודעים כשרה פרנארד הגדולה הסכימו ל' הופיע בהם.

הקולנוע עצמו, או נכון יותר הראינוע, עשה גם הוא את היכרותו הארשונה עם הקהל במיוזיק-הוליס. וזאתו גם הגרמפון. שניהם הוצגו בפני הקהל, בראשיתם, כמס' פרי-בידור קצרים במסגרת התוכנית הכללית. היה זה קוצר-ראייה מצד מנהלי האולמות, שכן עד מהרה קם הבז אביו להרגו

וי"א החליטו התלמידים לבקש מאבא הושי להפקיד בידיהם את השלטון הפנימי בעיר, למשך יממה שלמה. מועצת העיר החליטה לאשר את הצעה, ובאחד מימי החדש הבא יתפוש תלמיד שביעית את כסא ראש העיר, בשעה שתלמידי השישיות יהפכו מנהלי מת' לקות ופקידים בכירים. . . . **תקנות חדשות** יוצאו לצרכי החוקתן של תחנות מוניות בינעירוניות. חברות התחבורה תחרי יבנה להתקין מתקנים סאניטאריים ותדרי המתנה, ולהבטיח תנאי נקיין ובסחון מת' אימים. . . . **מאה אלף נפש** יוכל הגנג הרומי לקלוט בחמש השנים ה' קרובות, הבטיח השבוע שר הפיתוח מרדכי בנטוב בהצגה פומבית. אותה שעה עסקו שרי מפא"י בממשלה בקיצוץ סמכויותיו של שר הפיתוח, שללו ממנו את האפשרות למנות מנהלים בחברות הפיתוח הממשל' תיות. . . . **במחירים אחרון** גדל היצוא הישראלי לאפריקה ולאסיה. נתון היצוא הישראלי מוסר, שהיצוא לאסיה עלה בשנת 1957 8.6 מיליון דולאר ל-12.5 מיליון דולאר, בעוד שהיצוא לאפריקה עלה מ-2 מיליון דולאר ל-3.5 מיליון באותה שנה. . . . **"קייזר פריזר"** ישנה בקרוב את שמו בישראל ל"קייזר-אילין", כדי לפאר את שמו של אפריים אילין, השותף העיקרי במפעל החיפאי. . . . **מקור חדש** לכסף אמריקאי נפתח לבעלי יוזמה: ממשלת אר' צות-הברית תעניק עתה הלוואות למפעלים המשתמשים בחומרים אמריקאיים. הכסף יבוא ממחיר עודפי-המוזון הנמכרים בארץ. ה' קיצבה הראשונה: 16 מיליון ל"י. . . . **מס הנסיעות** המוגדל לא הגיע לאומדן. הסיבה: רבים מן הנוסעים רוכשים בארץ רק כרטיס עד יוון או קפריסין, ממשיכים משם את דרכם בכסף מוכרתי, ללא מס נסיעות.

תזכיר

ופט ליפנים

זכיון לחיפוש וניצול מקורות נפט בי- מימי החוף של קוריית נמטר לחברה יפנית. כפי שגילה העולם הזה (1055) כבר לפני ארבעה וחצי חודשים, עומדים היפנים לפתח פעולות בקנה-מידה גדול בנסיכות הנמצאת בחסות בריטניה, כצעד ראשון בחזירה כל- כלית רבתי במרחב. . . . **תערוכות די- מכונות**, שנשלחו לבית החייל באילת כמתנת בני-ברית בקנה-העלמו בדרך, כפי

מפטר בית-אש
הפתאומיות הפתיעה

שמסר העולם הזה (1075) בשבוע שעבר, תובא בקרוב לדיון הפנימי המועצה הארצית של הוועד למען החייל. . . . **נציגי מפ"ם** במחלקה הערבית של ההסתדרות סולקו מ' מנה זמנית, כעונש על ההפגנה הנפרדת של מפלגה זו בצרפת, בה נקראו קריאות אנטי- ממשלתיות. בכנתבו הגדולה על מאורעות נצרת, ניבא העולם הזה (1075) כי יש ל' פות לצעד כזה מצד מנהיגי מפא"י בהס' תדרות העובדים. . . . **פרשת תעודות כניסה** לשטח הסגור של שדה-התעופה בלוד, אותן סירב קת"ם המטשרה מאיר נויבק להעניק לעתונאים בטענה שיש ביי- ניהם, "בוגדים במולדת", הסתיימה בכניעת המטשרה. השבוע, אחרי שהעולם הזה (1075) מסר על הפרשה, הוציאה לשכת-העתונות הממשלתית תעודות מתאימות לכל עתון, בהסכמת המטשרה.

ההרצה, שהחלה לפני שבועות אחדים, הת' ברר כי זרועות המסמכים בכריכות הנחושת חלשות מדי. המשאבות שבכריכות לא פעלו והמנופים, שמתפקידם להעביר את החומר מן הבריכה אל המשאבה, יצאו מכלל שימוש. **סימן שאלה גדול.** לא היה זמן אפילו לחפש את האשמים. מהנדס החברה יצא במטוס הראשון לארצות-הברית, אל משרדי חברת דור-אוליבר, שעסקה בתכנון המפעל. בישראל נשארו מנהלי החברה, כשהם סופ' רים בתרדה את הימים שעברו מאז שותק המפעל. "חודש הפסקה נאמד ב-300 אלף ל"י נזק לפחות", גילה אחד הפקידים ה' בכירים. "התקלה עשויה לעכב את המשך ההרצה בשלושה או ארבעה חודשים". בינתיים המשיך מחיר הנחושת לרדת בשוק העולמי. מומחי משרד הפיתוח קבעו כי במחיר 554.20 דולאר לטון נחושת נקיה, יוכל המפעל לשמור על כדאיותו — אם תישמר ההשקעה היסודית בגבולות 25 מיליון ל"י שהושקעו על עד היום. בתום השבוע הראשון להפסקה בהפעלת המפעל היו המומחים בטוחים יותר ויותר, כי ההשקעה האמיתית והגרעונות שביבוא כי עקבותיה יעמידו את כדאיותו של מפעל תמנע כולו בסימן שאלה גדול.

חקירות

שמו זית זך

שוטרי הענף הכלכלי במטשרת ירושלים עקבו אחרי אחד מסוחריו תל-אביב, במשך זמן ממושך. לפי ידיעות שהגיעו ממקורות שונים, ונשאלו אליהם מן המחלקה ה' כלכלית במטה הארצי, עסק אותו סוחר בהברחת מזון מן השוק בפיקוח, אל השוק השחור.

באחד מימי פברואר-השנה הצליחו שוט' רי הענף להניח את כפם על הסוחר. בחיפוש שנערך באחת מהמכוניות שנשכרו על-ידו נמצאו 360 ק"ג שמן, ללא שובר הקצבה. ברשות הסוחר שנעצר לחקירה נמצאו גם שוברי הקצבה מופנים אל המשביר ה' מרכזי בבאר-שבע, שלא נופקו עדיין למח' זיקיהם.

הסוחר לא הסתיר דבר. אחרי חקירתו פנו החוקרים אל אריה לוי, מנהל סניף המשביר המרכזי בבאר-שבע, גם אצלו היתה עבודתם קלה: "כן, מכרנו שמן לשוק החופשי". הודה לוי והציג בפניהם את החשבונות, שהעידו כי את כרטיסי המחר (600 ל"י לטון) בין המחר הרשמי למחר השוק השחור, העביר למרכז המשביר בתל-אביב.

חצי טון פוכר. השוטרים סיימו את חקירתם, העבירו את התיק לחטיבת המזון במשרד המסחר והתעשייה. חוקריו של משרד זה המשיכו בטיפול, גילו כי נוסף לשמן נעלם ממחסני המשביר בבאר-שבע גם חצי טון סוכר בפיקוח.

החקירה התנהלה במרץ רב. רק מנהלי המשביר בתל-אביב לא התרגשו. הם קיח' כי הפרשה כולה תשכח ותגנו, התאם למעמדם ההסתדרותי הרם והנישא. חוקרי חטיבת המזון, שקיבלו את התיק לידם, חשבו בתמימות-אחרת. כאשר סימו ב-20 לאפריל השנה את החקירה, פנו להני' הלת המשביר לקבל הסברים. לתמונה הוב' רר להם כי אריה לוי, מנהל הסניף, העני' זו ממקומו. "שכחנו להעביר את העני' למוסדות הביקורת", אמרו מנהלי המשביר, "בלי המוסד לביקורת לא נוכל לפטור".

"עבירה שכנית". לוי, המשיך לש' חוק, גם אחרי שפוטרו זמנית. כאשר פסק משתיקתו סיפר כי את ההוראה למכור את השמן, שנועד לשבטי היבדואים בנגב, במחיר מופקע, קיבל מן המרכז בתל-אביב. "לוי הוא אדם ישר ועניו", ציין כתב דבר בבאר שבע פעמיים בשבוע אחד, "הוא לא נהנה אישית מכל העיסקה".

למנהלי המשביר היו גם טענות אחרות. "כל העיסקה היא רק עבירה שכנית", הס' בירו, כשנשאלו אם אמנם היתה זו הוראתם לרמות את היבדואים ואת העניינים גם יחד. השבוע, שלושה חודשים אחרי שנתלתה העבירה השכנית של המשביר המרכזי בבאר-שבע, המשיכו מנהל הסניף ומנהלי המשביר בתל-אביב להלך חופשיים. במשרד המטשרה והממשלה נמשכו אוחה שעה הדיונים, אם יש לנהוג בהמשביר כמו בכל סוחר פרטי שהיה נתפס בעבירה דומה, או להא' שיק בקו של העלמת-עין.

כל ישראל

ראש עיר ליוס

עירית נוער שלוש במחצית החודש הבא בעיר חיפה. בכנס נציגי כיתות י'